

Att höra till flocken

Månbarn – min berättelse, av **Jon Henrik Fjällgren**, är lättläst och magisk, men tar upp tunga ämnen som gör den dystert. Han berättar om sexuella övergrepp i sin barndom, mobbing som barn och som vuxen och om droger och slagsmål och om vänner som dött unga. Det är jobbig läsning trots det lilla lätta formatet.

Jon Henrik Fjällgren är adopterad från Colombia och blev förflyttad från en ursprungsbefolkning till en annan på en helt annan kontinent som mycket liten. Han berättar flera gånger om att det är fint att vara same och då syftar han på de andlösa naturupplevelsorna och kärleken till sina renar. Men han vittnar också om det svåra med tillhörigheten, om hur gruppen ibland är dysfunktionell. Han menar att en del samer är rasister och inte tycker att Jon Henrik är "en riktig same". Men åter igen, det magiska med ursprungsfolk beskrivs fint, särskilt ett barndomsminne när Jon Henrik som barn får träffa representanter från en ursprungsbefolkning i USA som besökte samer i Sverige.

Jon Henrik berättar också om sina ungdomsår när han hamnade mycket i slagsmål och höll på med droger och om hur han söker hjälp på vinst och förlust med varierande resultat. Inte bara från den traditionella psykiatrin utan från spåkvinnor, schamaner och häxor. När han är på behandlingshem i Norge träffar han sin flickvän och i slutet av boken ska de bli föräldrar. Han ser tillbaka på ungdomsåren med sorgsenhet.

I del ett beskrivs barndomen, i del två tonåren och i del tre hur Jon Henrik Fjällgren är med i Talang, Melodifestivalen och i Let's Dance där Jon Henrik fylls av publikens kärlek och verkligen förstår hur han kan lyfta andra med sin jojk och sin musik. Han ser på musiken som ett kall.

Pebbles Karlsson Ambrose

Månbarn – min berättelse

Jon Henrik Fjällgren, Maria Andersson

The Book Affair

JON HENRIK
FJÄLLGREN

MÅNBARN - MIN BERÄTTELSE

THE *B*OOK AFFAIR